Πολιτική

Οι κατηγορούμενοι για τους Πυρήνες με τα μάτια των γονιών τους

« ΜΙΑ ημέρα το καλοκαίρι του 2009 το παιδί μου αποφάσισε να φύγει από το σπίτι. Προσπαθήσαμε να τον μεταπείσουμε χωρίς αποτέλεσμα. Από τότε δεν έχει εμφανιστεί ξανά. Ηταν καλό παιδί. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι συμμετείχε σε αυτές τις εγκληματικές ενέργειες που του αποδίδουν». Τα λόγια αυτά είναι απόσπασμα της κατάθεσης στην ΕΛ.ΑΣ. του πατέρα ενός εκ των νεαρών κατηγορουμένων για συμμετοχή στην οργάνωση «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».Οι γονείς των αντιεξουσιαστών ξεδιπλώνουν την άγνωστη πλευρά των «οργισμένων νέων» που κατηγορούνται ως μέλη μιας οργάνωσης η οποία από το 2008 ως σήμερα έχει προχωρήσει σε περισσότερες από 200 εμπρηστικές και βομβιστικές επιθέσεις. Στις καταθέσεις τους που αποκαλύπτει «Το Βήμα της Κυριακής» καταγράφονται η έκπληξή τους, η προσπάθεια να αποτρέψουν την «πορεία προς το άγνωστο» των παιδιών τους αλλά και όσα κρύβονταν πίσω από τα παιδιά της διπλανής πόρταςπου βρέθηκαν ξαφνικά κατηγορούμενοι από την Αστυνομία για σωρεία κακουργηματικών ενεργειών.

Β Γ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
23 Ιανουαρίου 2011, 05:45 Ενημερώθηκε: 23 Ιανουαρίου 2011, 05:45

« ***ΜΙΑ ημέρα το καλοκαίρι του 2009 το παιδί μου αποφάσισε να φύγει από το σπίτι. Προσπαθήσαμε να τον μεταπείσουμε χωρίς αποτέλεσμα. Από τότε δεν έχει εμφανιστεί ξανά. Ηταν καλό παιδί. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι συμμετείχε σε αυτές τις εγκληματικές ενέργειες που του αποδίδουν».***

Τα λόγια αυτά είναι απόσπασμα της κατάθεσης στην ΕΛ.ΑΣ. του πατέρα ενός εκ των νεαρών κατηγορουμένων για συμμετοχή στην οργάνωση «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».Οι γονείς των αντιεξουσιαστών ξεδιπλώνουν την άγνωστη πλευρά των «οργισμένων νέων» που κατηγορούνται ως μέλη μιας οργάνωσης η οποία από το 2008 ως σήμερα έχει προχωρήσει σε περισσότερες από 200 εμπρηστικές και βομβιστικές επιθέσεις. Στις καταθέσεις τους που αποκαλύπτει «Το Βήμα της Κυριακής» καταγράφονται η έκπληξή τους, η προσπάθεια να αποτρέψουν την «πορεία προς το άγνωστο» των παιδιών τους αλλά και όσα κρύβονταν πίσω από τα παιδιά της διπλανής πόρταςπου βρέθηκαν ξαφνικά κατηγορούμενοι από την Αστυνομία για σωρεία κακουργηματικών ενεργειών.

«Βοηθούσε απόρους και αστέγους»
ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ
(μητέρα του 31χρονου Γεωργίου Καραγιαννίδη, ο οποίος συνελήφθη στις 4 Δεκεμβρίου 2010)
Ο Γιώργος είναι ένα παιδί που δεν έχει πειράξει ποτέ κανέναν. Είχε περάσει όλα τα μαθήματα στο ΤΕΙ Φυσικοθεραπείας. Ηταν να ορκιστεί τον Νοέμβριο του 2009 αλλά εξαφανίστηκε από τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου. Δεν είχαμε καμία επικοινωνία, τηλεφωνική ή με άλλον τρόπο, μαζί του. Οταν σπούδαζε δούλευε παράλληλα. Δεν είχαμε κανένα παράπονο από τον Γιώργο, μας αγάπαγε και μας πόναγε. Ερχόταν και βοηθούσε τον πατέρα του, ο οποίος έπειτα από ένα αυτοκινητικό ατύχημα είχε κινητικά προβλήματα. Δεν βοηθούσε μόνο τον πατέρα του αλλά με όποιον τρόπο μπορούσε βοηθούσε και ανθρώπους που είχαν ανάγκη. Θα σας πω ότι αγόραζε κουλούρια και τα πουλούσε σε νυχτερινά κέντρα και τα χρήματα που εισέπραττε από αυτή τη δουλειά τα έδινε σε πρόσφυγες-αστέγους στην πλατεία Κουμουνδούρου. Είναι τόσο ευαίσθητος που όταν έβρισκε πληγωμένα ζώα στον δρόμο τα έφερνε στο σπίτι για περίθαλψη. Για αυτά που τον κατηγορούν εγώ δεν γνωρίζω τίποτα. Ποτέ μου δεν είχα καταλάβει ούτε είχα δει κάτι το ύποπτο. Τις παρέες του δεν τις γνωρίζω ούτε και είχε φέρει τα τελευταία χρόνια φίλους στο σπίτι μας. Πήγε στον στρατό και μάλιστα ζήτησε και υπηρέτησε στις Ειδικές Δυνάμεις ».

«Ο Γιώργος ερχόταν μαζί μου στην εκκλησία»
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
(πατέρας του Γεωργίου Καραγιαννίδη)

Cookies

«Ο Γιώργος ήταν ένα άτομο προβληματιζόμενο σε θέματα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά. Υπηρέτησε στις Ειδικές Δυνάμεις, με καλό απολυτήριο και, όπως μας είπε ο διοικητής του, ήταν άριστος. Κάναμε συχνά συζητήσεις γιατί καθημερινά τον βλέπαμε και εκείνο που ήθελε ήταν κοινωνική δικαιοσύνη, να μην υπάρχουν πεινασμένοι και αδικημένοι. Είχε διαβάσει και διάβαζε πολύ, μεταξύ των άλλων και τους κλασικούς αναρχικούς. Δεν είχα καταλάβει και φυσικά ποτέ δεν μου είχε πει ότι ήθελε να αλλάξει την κοινωνία με βίαια μέσα και μάλιστα τακτικά του ανέφερα έναν λόγο του Γκάντι ότι είναι άπειρες οι αιτίες που αξίζει να πεθάνει κανείς και καμία για να σκοτώσει. Για τις πράξεις που κατηγορείται ο γιος μου δεν γνωρίζω κάτι ούτε είχα αντιληφθεί κάτι. Θέλω να σας πω ακόμη ότι ο Γιώργος ως και τα 25 του χρόνια ερχόταν μαζί μου στην εκκλησία της Μυρτιδιώτισσας Παλαιού Φαλήρου όπου έψελνα και με βοηθούσε ». ***«Σπούδαζε πιάνο και τσέλο»***

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΟΥ

(πατέρας του 23χρονου Παναγιώτη Αργυρού,ο οποίος συνελήφθη την 1η Νοεμβρίου 2010, όταν επιχείρησε να ταχυδρομήσει δέμα-βόμβα)

« Είμαι καθηγητής Μουσικής. Ο Παναγιώτης τελείωσε το 5ο Λύκειο Νέας Σμύρνης και εισήχθη με τη δεύτερη προσπάθεια στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Ιστορίας. Παράλληλα σπούδαζε πιάνο και τσέλο σε επίπεδο ανωτέρας σχολής και στα δύο όργανα. Τόσο τη σχολή του στο Πάντειο Πανεπιστήμιο όσο και τις μουσικές σπουδές του τις παρακολουθούσε κανονικά. Πριν από τα Χριστούγεννα του 2009 ο Παναγιώτης μια ημέρα μας είπε ότι επέλεξε να ζήσει μόνος του. Οταν μας είπε αυτό το πράγμα, το πραγματοποίησε αμέσως και έφυγε από το σπίτι. Προσπαθήσαμε να τον μεταπείσουμε, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Ηθελε, όπως μας είπε, να έχει τον δικό του χώρο και τη δική του ζωή. Θα ενοικίαζε, μας είπε, ένα σπίτι, θα δούλευε και θα το συντηρούσε ο ίδιος. Πού ενοικίασε, αν ενοικίασε και σε ποιο σημείο της Αττικής δεν γνωρίζω. Ο Παναγιώτης λόγω χαρακτήρα δεν ήθελε να δέχεται έλεγχο στα προσωπικά του. Από μικρός ο Παναγιώτης δούλευε ως γκαρσόνι το καλοκαίρι σε διάφορες καφετέριες στην περιοχή της Νέας Σμύρνης και αλλού και μοίραζε εφημερίδες και διαφημιστικά φυλλάδια. Από τότε που μας ανακοίνωσε ότι θα φύγει από το σπίτι και πράγματι έφυγε εγώ οικονομικά δεν τον έχω συνδράμει. Στην αρχή το έκανα για να τον πιέσω να γυρίσει πίσω, δεν του έδωσα χρήματα. Οταν όμως στη συνέχεια είδα ότι η απόφασή του να ζήσει μόνος του ήταν οριστική και θέλησα να τον βοηθήσω, μου είπε ότι δουλεύει και ότι μπορεί και τα βγάζει πέρα μόνος του. Οταν έφυγε από το σπίτι, μας καλούσε στο σπίτι από τηλέφωνο που φέρεται ότι ήταν άγνωστο ».

«Ο γιος μου ήταν ένα παιδί του βιβλίου»

ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

(πατέρας του 23χρονου Χαρίλαου Χατζημιχελάκη,ο οποίος συνελήφθη τον Σεπτέμβριο του 2009)

« Ο γιος μου ήταν πάντα ένα παιδί του βιβλίου, γενικά πολύ ήσυχος χαρακτήρας, ήπιων τόνων άνθρωπος, δεν προκάλεσε ποτέ φασαρίες. Ο τρόπος λειτουργίας του ήταν εγκεφαλικός. Στην εφηβική ηλικία συνέχιζε το διάβασμα και χωρίς ιδιαίτερη πίεση πέρασε στο Πολυτεχνείο στη Σχολή Ναυπηγών Μηχανολόγων. Γνώρισα πολλούς συμφοιτητές του. Ως πρωτοετής φοιτητής έτυχε δυστυχώς στη χρονιά που έγιναν διαμαρτυρίες για το άρθρο 16 (ιδιωτικά πανεπιστήμια) και χάθηκε για όλο το Πολυτεχνείο το πρώτο εξάμηνο. Είχε ανησυχίες ως νέος άνθρωπος και ήταν πολιτικοποιημένος στον βαθμό που μπορεί να είναι δυνατό για την ηλικία και τις εμπειρίες του. Βγήκε από ένα σπίτι χωρίς προβλήματα γιατί ως οικογένεια είμαστε δεμένοι. Λόγοι εγγενείς από το οικογενειακό του περιβάλλον δεν υπήρχαν που θα μπορούσαν να τον οδηγήσουν σε κάθε είδους επιθετικές και έκνομες συμπεριφορές. Είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την οικολογία και η γενική συμπεριφορά του δεν είχε βίαιο χαρακτήρα ».

«Μας τηλεφωνούσε μία φορά τον μήνα»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΥΣΙΑΣ

(πατέρας του 22χρονου Αλέξανδρου Μητρούσια,ο οποίος συνελήφθη στις 4 Δεκεμβρίου 2010)

« Είμαι τραπεζικός υπάλληλος. Ο Αλέξανδρος μετά το λύκειο το 2007 είχε μπει στα ΤΕΙ Ηγουμενίτσας, στο Τμήμα Μεταφραστών, στο οποίο και έκανε εγγραφή, πλην όμως δεν παρακολούθησε ποτέ τη σχολή αυτή. Είχε γραφτεί σε ιδιωτική σχολή μεταφραστών στην Αθήνα, την οποία δεν τελείωσε. Περιστασιακά αναλάμβανε υποτιτλισμούς σε μικρά ντοκυμαντέρ και μοίραζε φυλλάδια. Τα χρήματα βέβαια από την απασχόληση αυτή δεν αρκούσαν και τον ενίσχυα κι εγώ. Ως τα τέλη του 2009 έμενε μαζί μας στο σπίτι μας στο Νέο Ψυχικό. Τότε έφυγε από το σπίτι και, όπως μας πληροφόρησε, εγκαταστάθηκε σε διαμέρισμα στην οδό Πατησίων μαζί με την κοπέλα του. Τον ρώτησα

Cookies

για τη διεύθυνση του διαμερίσματος όπου έμεναν και δεν μου είπε. Οταν έφυγε από το σπίτι μας, επισκεπτόταν το σπίτι κάθε 20 ημέρες, δεν διανυκτέρευε όμως. Εγώ του έδινα ένα χαρτζιλίκι γύρω στα 200 ευρώ τον μήνα. Τα χρήματα αυτά του τα έδινα ως την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου του 2009 που, όπως μας είπε, θα έφευγε με την κοπελιά του για την Ολλανδία, η οποία θα πήγαινε εκεί για να σπουδάσει Κοινωνιολογία. Και αυτός εκεί θα αναζητούσε ένα πρόγραμμα μεταφραστών και υποτιτλισμού. Μετά μας έλεγε ότι βρίσκεται στο Αμστερνταμ και απασχολείται περιστασιακά σε μπαρ. Μας τηλεφωνούσε μία φορά τον μήνα. Τηλέφωνό του σταθερό ή κινητό δεν είχαμε.

Χρήματα από τότε που έφυγε για Ολλανδία δεν του έστειλα ξανά ».

«Δούλευε μαζί μου στην επιχείρησή μας»
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
(πατέρας του 25χρονου Γιώργου και του 22χρονου Μιχάλη που είναι καταζητούμενοι για συμμετοχή στην οργάνωση «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς»

« Ο γιος μου ο Γιώργος πέρασε με εξετάσεις στο ΤΕΙ Αθηνών στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων. Ως τον Ιούλιο του 2009 έμενε μαζί μας στο σπίτι μας στο Γαλάτσι. Μετά όμως μετακόμισε στο σπίτι του Χαρίλαου Χατζημιχελάκη (σ.σ.: στην οδό 25ης Μαρτίου 8 στο Χαλάνδρι, όπου τον Σεπτέμβριο του 2009 πραγματοποίησε έφοδο η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία), με τον οποίο συνδεόταν από το γυμνάσιο στο Αρσάκειο. Προτού συγκατοικήσει με τον Χατζημιχελάκη ο Γιώργος εργαζόταν μαζί μου στην επιχείρησή μας στα Ανω Λιόσια που ανήκει σε γνωστή αλυσίδα εστιατορίων. Ο Γιώργος επίσης με είχε βοηθήσει και στο κατασκευαστικό γιατί πήραμε ένα γιαπί και το κάναμε επιχείρηση. Από τον Ιούλιο του 2009, όταν και έφυγε για διακοπές, δεν ξαναγύρισε στην επιχείρηση. Ο άλλος μου γιος, ο Μιχάλης, είναι φοιτητής στην ΑΣΟΕΕ στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και παράλληλα εργαζόταν σε εταιρεία διανομής εντύπων, χωρίς όμως να αφήνει τη σχολή του, ενώ συστηματικά ασχολείτο με το βόλεϊ. Εμενε στο σπίτι μας πάντοτε, κατά βάση συναναστρεφόταν τα ίδια άτομα με τον Γιώργο, όπως παραπάνω σας ανέφερα, αλλά όμως είχε και ξεχωριστούς φίλους ».

«Τη σύλληψή του την έμαθα δύο μέρες μετά»
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΣΟΥΡΑΣ
(πατέρας του 22χρονου Παναγιώτη Μασούρα,ο οποίος συνελήφθη τον Σεπτέμβριο του 2009)

«Ο Παναγιώτης τελείωσε το λύκειο. Είχε περάσει με τις πανελλήνιες σε σχολή που δεν τον ενδιέφερε στη Ρόδο και ετοιμαζόταν να ξαναδώσει. Τα καλοκαίρια, όταν ήταν μαθητής, δούλευε μαζί μου στις οικοδομές και έχει δουλέψει και σε άλλες δουλειές, όπως και σε διανομές φυλλαδίων, καθώς και σε μια τεχνική εταιρεία που ασχολείτο με ξύλινα χωρίσματα. Ο Παναγιώτης έφυγε από το σπίτι για να εγκατασταθεί μόνος του σε διαμέρισμα στο Γαλάτσι, αν θυμάμαι καλά, στις αρχές του 2009. Τον βοηθούσαμε και εμείς στο ενοίκιο αλλά και αυτός δούλευε, όπως σας είπα προηγουμένως. Το ότι συνελήφθη ο γιος μου το έμαθα μία ή δύο ημέρες μετά τη σύλληψή του και γι΄ αυτό δεν είμαι βέβαιος λόγω της σύγχυσης που είχα τότε αλλά και που συνεχίζει ως σήμερα να υπάρχει να θυμηθώ ορισμένα στοιχεία για μια μοτοσικλέτα που είχε ο γιος μου… ». ***«Εχω να δω τον Δαμιανό από το 2009»***
ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΜΠΟΛΑΝΟ
(μητέρα του 24χρονου καταζητουμένου Νταμιάνο Μπολάνο,αλβανικής καταγωγής)

«Είμαι η μητέρα του Δαμιανού που γεννήθηκε στο Τεπελένι. Εχω έναν άλλον γιο. Και τα δύο μου παιδιά τελείωσαν το δημοτικό και το γυμνάσιο στην Ελλάδα και ο Δαμιανός πέρασε την πρώτη χρονιά στα ΤΕΙ Διοίκησης Επιχειρήσεων Λάρισας και επειδή δεν του άρεσε πέρασε τη δεύτερη χρονιά στα ΤΕΙ Χαλκίδας στη Σχολή Μηχανολόγων. Δεν δούλευε παρά μόνο για το χαρτζιλίκι του, καμιά φορά κοντά στον πατέρα του. Εχω να δω τον Δαμιανό από τις 23 Σεπτεμβρίου 2009 με αυτά που έγιναν τότε και έπιασαν τα παιδιά στο σπίτι στο Χαλάνδρι. Το σπίτι αυτό είναι κοντά στο δικό μας, δύο στενά μάς χωρίζουν. Τότε ακούστηκε και το όνομά του και μάλλον γι΄ αυτό φοβήθηκε και έφυγε. Ηταν ένα παιδί ήσυχο, υπεύθυνο, ασχολείτο με το ποδόσφαιρο και τη μουσική. Με το ποδόσφαιρο μάλιστα είχε πάει στη Σουηδία. Από τον Σεπτέμβριο του 2009 το κινητό του τηλέφωνο δεν απαντά… ».

Cookies